

AZ ÁLLATOK ÖRÉ

Megjelenik
január, ápril,
julius
 és október 1-én.

Előfizetési ár
 nem tagok részére
2 frt az egész évre.

Az egyesületi tagok
 1 forintnyi tagdíj fejébe
 kapják az

«**Állatok örét**»
 és az
 «**Állatvédők naptárát.**»

A többi kiadványokat
 olcsóbban.

Szerkeszti az
Országos Állatvédő Egyesület
 megbízásából:

Dr. SZALKAY GYULA
 igazgató-titkár.

Hivatalos helyiség:
 IV., Kalap-utca 12. sz.

Szerkesztő lakása:
 II., Fazekas-tér 8., I. em.

Egy-egy füzet ára
25 kr.

Azokért szólalunk fel, kik magukért nem tudnak beszélni.

RÉVERIE.

SZIRMAI JÁNOS-tól.

Az Úrnak hatalmas szózatára elvált az égbolt a földtől, a sötétség a világosságtól, a tenger a száraz földtől. S az uj szülött anyaföldön csodás alaku növények, csodás formájú állatok tüntek fel s mindezek koronájául fellépett a teremtés legcsodásabb remeke: az ember; a férfi és az asszony.

S laknak vala ők a ragyogó szépségű földnek legkiesebb zúgában, az éden kertjében, a mely fölött örökké mosolygó ég terjeszté ki sátrát, s melyben enyhe szellők hordtak illatot az örökzöld fáknak örökké friss virágairól. Mint isteni lehelet lengett itt a béke, a nyugalom.

S az éden állatai szelidek és kezesek valának, Adámhoz simúlának, ki nekik nevetet adott. S az ember és az állat boldog egyetértésben élt egymással.

S aztán jött a kísértés, a bűnbeesés; az angyallángoló karddal űzte ki az első emberpárt a paradicsomból, a csend és béke otthonából, hogy isteni büntetésül véres verejtékkel keresse meg betevő falatját.

Az ember pedig küzdött a természet ellen, mely mostohán bezárta előtte méhét, mely fergetéggel és villámmal elpusztította vetését, vízőzönnyel és földindulással tönkre tette házáát, nyáját. És küzdött vala az ember az ő saját képmása ellen, mert telhetetlenségében neki magának két falatot akart s elragadta felebarátja egyetlen falatját.

Az állat pedig az ember, az ember az állat ellensége lett. Ős erdők sűrűjében, puszták kiellenségében folyt az ádáz tusa, a rérengző harc, s színhelyén ott maradt az áldozatok vére s a fehérülő csontok: örvendetes látványul a visszavonás sötét szellemének.

Az idő homokórájában lassan leperdültek a századok. A világtörténelem minden lapján ott tapad egy csepp embervér. A sivatagnak Memnon szobrán a Fáraok guldin az agyonkínzott milliók nyögése szólal meg; a középkor népvándorlásában a nagy folyamok medreiben embervér folyik s e századnak napja is vérvörösen kel fel: a láthatáron át a felégett városok vörös visszfénye reszketett.

Csak egy enyhítő sugár világít be félenken a szellemi sötétségbe, csak egy szelid hang végül a harci riadalba; egy sugár, egy hang, mely távol keletről hatolt be félenken, de folytonosan a századokon át egész a jelenig.

A sugár napja, a szózat hirdetője keresztalált szenvedett, de a mit hirdetett, az mindinkább erőt vesz a sziveken és elméken. A nagy küzdelmek lecsendesedtek a világban, az emberiség áhítattal néz egy magasan ragyogó, tiszta fényes csillagra, a melynek neve: **szeretet**.

A szeretet pedig diadalmasan fogja bejárni a világot. Avval a tüzettel, melyet a szivekben gyűjt, meg fogja világítani az emberek elméjét is s az évezredekken át egymással küzködő emberek dolgozni fognak a maguk boldogságán úgy, hogy avval társuknak vesztét ne kívánják. Ekkorra talán nem lesznek hatalmas paloták kérkedő pompával, de nem is ödöngenek majd az ajtóknál nyomorgó asszonyok lesvén egy-egy alamizsnát, melyek csenevész csemetéjük életét fentartassák. S a mikor majd bekövetkezik az általános nagy béke napja, az emberiség meghódítja majd egyetlen elő társát: **az állatot**.

Élni fog ismereteinek gazdagságával, szívének melegével, hogy megnyerje azt a maga számára, de nem a barbár ember lenyügöző erejével mint rabszolgát, hanem a humánus lény szeretetével mint segítő társát. S azon a nagy ünnepen, a béke és szeretet ünnepén ismét leszáll a földre a rég elszállt angyal, a kit az ember évezredekken át keresett s csak most talált meg — a **boldogság** szelid nemtője.

